

Zajímalo mě, jak na tuto problematiku pohlíží aktivní muzikanti. A odpovědi mě rozhodně nezklamaly, protože jsou různorodé, osobní a myslím, že i dostatečně vypovídající?
Tož, tady jsou otázky a odpovědi:

1) Myslíte si, že je hranice "folkové hudby" limitována i nástrojovým obsazením? Patří do folku třeba elektrické bicí či používání samplerů-computerů a pod.?

2) Dokázali byste (třeba i pro kontakt s pořadatelem, který vás nezná a ptá se, co má napsat na plakáty) pojmenovat či charakterizovat hudební styl, který hrajete?

1) Víš, podle mě je hranice folkové hudby limitována jen tím, kolik vydrží publikum, které se vydala na festival kvůli Příbuzným apod. Klidně ať na festivalech hraje kapela na co chce, když je to dobré. Myslím, že řada ortodoxních folkáčů neví, že pop může být i velice zajímavý... Pokud se ale budu držet Tvoji otázky striktně, pak el. bicí spíše ne a samplery rozhodně ano. Ale sampler asi nikdy nebude ve folku tak žhavým. Jeho použití totiž vyžaduje talent a peníze, a to jsou dvě věci, které většině folkových muzikantů chybějí.

2) Mě si nikdy nezval pořadatel, který by nevěděl, co hraju. Abych si směl vymyslet hlášku na plakát, to se mi stane tak třikrát do roka.

Jeroným Lešner, písničkář

1) Myslím, že nepatří. Osobně jsem příznivcem škatulek, i když ne naprosto striktním. Jen si myslím, že všechno by mělo někam patřit a mít svoje kořeny. Nevěřím na kosmopolitní etnojazzrockmišmaš. Hranice folku vidím i mezi muzikanty a kapelami jinde, než kudy často údajně vedou, některé kapely bych tak zařadil například k akustickému popu. Nechci přesně vymezovat, které nástroje jsou a které nejsou "folkové", ale folk je pro mě přímá snaha o sdělení, které je, oproti většině ostatních žánrů, především textové. A takovému svědčí jen málo muziky, ovšem muziky, která jej přesně, účelně a v neposlední řadě krásně podepře.

2) Hraju folk. Když někdo neví, říkám country. Nejčastěji ovšem píšu písničkář, z čehož je každému jasné, že hraji svoje písničky a že je hraji sám. A taky si mě přesněji v představě zařadí, jelikož nějaké písničkáře dozajista zná.

Matěj Rak

1) Co je to za blbost ?? Jakýkoliv nástroj přece nemůže "limitovat" hranice žánru!! K vyjádření patří i použití toho, co mutikanti uznají za vhodné. Páč třeba co by pak dělala pila kaprovka v jazzu (a že už na ní pár týpků hrálo). Navíc příkladně elka Stratocaster přes Marshalla je v podstatě taky akustickej nástroj. Folková muzika přece není jen o tom, že to musí bejt bez proudu, ale o názoru. Je ovšem druhá strana mince. Jestli "to" lidi vezmou a uznají, že "to" je ještě folk. Protože kdo jinej určuje kdo kam patří ? Je jasný, že když se muzikanti obklopěj baterií "kombajnů" a "samohrajek", pak vezmou špáňu a s připonadrlým výrazem, černými brýlemi a image "Vy nám můžete ..., páč Vám to jdem nandat. Navíc vlastně nejsme ani moc folkaři, tak to děláme tak jako úplně jinak než ostatní. Jdeme svojí cestou. Jako progresivnější", těžko jim pak budeme říkat folkaři. Když ale ty samý "kombajny" vezme člověk, kterej chce něco sdělit a s pokorou, která je týhle muzice (, ale nejen jí) vlastní, sdělí svůj příběh, nikoho nenapadne řešit jestli tam patřily. Vše je o zpracování sdělení nikoliv o "limitu" v nástrojích. Což je ale ta parádní dřina. :-))

Ale nicméně je na bíledni, že si kamarádi u osadního ohně patrně blbě zahrajou písničku jejímž základem byl původně sampler. A k těm ohýnkům, posezení s kytarou a do hospod tahle muzika patří asi nejvíc. Prostě mezi lidi. Inu - folk.

2) Ano snadno. Je to takový hudební, melodie vytvářejí harmonie a celý je to takový pěkně dohromady. Jo! A nebo taky hraju sám.

Přeji hezký den.

Braxa

1) Já jsem ze starší generace akustických muzikantů a jako takový jsem začínal u taboráků a soutěžil o placky namalované kamarády za nejlepší zpěv atd. Pak jsem si prošel začátky bluegrassu, kde jsme odposlouchávali všechna možná sóla a grify od významných muzikantů (amerických, převážně) a už v té době jsem měl hodně velké ambice být, co nejlepší a co nejoriginálnější. Takže jsme založili freejazzgrassovou!? kapelu RÉBUS, alespoň jsme tomu tak říkali. No a na každém z nás, bylo nás pět, záleželo, co se svým vývojem udělá. Začali jsme se

tak trochu předhánět. Koupil jsem si od bluesového kytaristy starší kombo, tehdy Vermonu 50w, pak k tomu krabičku a hned začal experimentovat. Protože jsme tehdy byli pro toto hodně nadšený, vše, co jsme dělali, jsme samozřejmě „dělali nejlíp“, takže teď se dostávám k jádru pudla. Pokud ten, kdo si myslí, že používání těchto muzikantských vymožeností mu pomůže aby byl, co nejlepší a originálnější, tak proč né. A to platí jak v tom zmiňovaném bluegrassu, tak i ve folku a vlastně v jakékoliv muzice. Ale, nakonec přece jenom to ale, já už jsme se zase vrátil jen k té akustice a ten, kdo mě dobře, ale opravdu dobře zná, ví proč. Takže přeju všem experimentálním muzikantům ať se jim daří a jsme přece svobodní muzikanti, nebo né?!

2) Přiznám se, že nemám rád škatulky, protože jsem si jich užil až až, ale myslím(už zase to ale), že hrajeme elektroakustický, harmonický a trochu po staru znějící folk obarvený klasickým trojhlasem postaveným na vzájemě proložených kytarových aranžích, podpořených střízlivými basovými party. Prostě máme rádi melodickou muziku a na té stavíme. Ale neberte to tak vážně.

Luboš Stranda Stráník

1) Myslím, že v jistých případech můžou bicí muzice prospět (Načas, Svítání).

2) Napsal bych to, s trochou sebevědomí, takto: melodický folk založený na náročnějších textech a vícehlasech. Jak již z názvu patrně, kapela přímo vychází z odkazu dnes již "legendární" Bonsai. Myšlenka vzkříšení a oprášení písni Bonsai byla také jedním z hlavních důvodů samotného založení "3". Nicméně už na počátku bylo vytyčeno, že spíše než o notu po notě kopírující revival by se mělo jednat o spolek prezentující písně Bonsai tak trochu po svém.

Za Bonsai č. 3 Václav Koblenc

1) ... co je to "folková hudba"? A čím vším dalším (kromě nástrojového obsazení) jsou její hranice limitovány? Nevím... :-)

Breznové folkfórum (06)

Napsal uživatel Jirka-mo
Středa, 03 Duben 2002 01:00

2)... poslední dobou ráda používám termín "folkový šanson", není to totiž ani ten klasický folk, jak je právě lidmi a novináři většinou chápán (pro většinu novinářů podle mých zkušeností znamená folk písničky co se hrajou a zpívají u táboráku), ale ani klasický šanson, opět tak jak je chápán a reprezentován třeba Hanou Hegerovou. Je to něco mezi tím, nebo lépe řečeno má to něco z obojího.

Ahoj, Eva Henychová

1) No, to je zajímavá otázka? Kdyby se jí chtěl někdo zabývat do hloubky, musel by si nejdříve definovat folk jako takový. Ale obecně, si myslím, je folk vnímán jako muzika, kterou hrají živí muzikanti na, především, akustické nástroje, a která se dá v pohodě zahrát i bez el. proudu. Takže elektrické bicí nebo sample bych viděl jako nestandardní i s výhledem do budoucna? Pak by to už asi nebyl folk. Takže na otázku jestli je folk limitován nástrojovým obsazením odpovídám - ano.

2) Dokázal. :-)

Tom Kočko

1) Bylo by škoda, kdyby byla hranice "folkové hudby" limitována nástrojovým obsazením. Pokud se někdo nezabývá pouze "tradičním stylem" toho kterého žánru (např. tradiční bluegrass), může použitím jiného nástroje (i třeba jen v několika skladbách) dát tomuto svým skladbám zajímavější tvář.

2) Snad ano.

S pozdravem

Radek z Bodla

1) Škatulkování v poslední době není v módě, ale mně škatulkování nevadí. Hranice mezi styly se hodně stírají, nicméně bych si dovilil zmínit pár znaků, díky kterým si zařadím kapelu jako folkovou:

a) Kapely se objevují na "folkových" festivalech, lépe řečeno na festivalech, které ve svém názvu mají kořen slova *folk*, či jsou zařazeny v kalendáři FC nebo Folktimu.

b) Objevují se na stránkách FC, FT nebo IF

c) Kapela se stará o to, aby bylo při produkci rozumět jejich textům

d) Texty folkových kapel zpravidla vůbec nejsem schopen pochopit

e) Kapela má co se týče nástrojového vybavení alespoň jeden akustický nástroj, je-li to akustická kytara, je to úplně nejlepší

f) V anketách časopisu Bravo, v hitparádě Eso se folkové kapely pravidelně neumístují. Přičemž do folku v širším slova smyslu řadím i tramskou hudbu, či bluegrass.

2) Myslím, že ano. Folk pop, folk rock, folk and roll - to všechno dohromady.

za Načas Malej Honza

1) Pro mě limitována není, ale ke smůle muziky samé je ještě stále dost lidí, kteří to prožívají dost nadměrně. Nemyslím posluchače - je výhradně věcí každého z nich, co konzumuje, ale mám na mysli některé "ovlivňující" lidi. Dlužno ale podotknout, že jich není až tak moc a že mezi nimi nejsou žádní z těch opravdu významných. Folkových desek s elektrickými a programovanými bicími pár ve sbírce mám, a dost vysoko - nevadí. Ničemu to, dle mého soudu, neubližuje, nic to neohrožuje.

2) To musíme dělat často, takže ač nerad, musím to dokázat. Protože používáme, byť spíš lehké, bicí a mírně nabarvenou sólovou kytaru, označujeme se jako "folk až folkrock"...

S pozdravem

Petr Pololáník

1) Nástrojový park sám styl kapely podle mě neurčuje. Záleží na tom, jak s těmi nástroji pracuje interpret (např. i na kytaru jde hrát industriál, když s ní pěkně mlátíte o ocelovou tyč).

Všechny nástroje v kapele ale musí sloužit celku. Pokud kytara bude vyluzovat tvrdý nářez, romantická flétnička k ní bude asi znít přinejmenším podivně. Stejně tak automatické bicí mi ve folku nevdají, pokud sami nesunou zvuk jinak folkové kapely násilně jinam (např. do dechovky - automatické m-ca m-ca - mě ve folku dohání k zoufalství). Na druhou stranu by elektronické vymoženosti měly folkovou kapelu pouze podporovat a ne tvořit polovinu koncertního zvuku. To si to radši poslechnu v obýváku. Folková hudba by si, podle mého názoru, měla udržet svou "živost". Jinak můžeme zapomenout na nečekané zážitky z festivalů a spontánní jamy. To by pak byl čas začít raději shánět hudební konzervy.

2) Inu, na plakáty bych nechal napsat folk, nebo folktramp, podle typu chystané akce. Pořadateli bych to popsal možná třemi větami trochu blíž a hlavně ho odkázal na demonahrávku. Pokud by to chtěl vědět úplně přesně a byl neodbytný, tak vyplodím "přesnější" definici: Hluboké nedorozumění je jak nárazový folkový závan trampského ducha s jazzovými vložkami, obsahující rockovou zarputilost a nepolitickou rozervanost, mísící se s vážnou hudbou a folklorem australských domorodců, to celé s bluesovým podtextem.

Pak už bych snad nic vysvětlovat nemusel....

Petr Klokán Vratný, Hluboké nedorozumění

1) Myslím, že v hudbě sú hranice zbytočné, ale používanie elektických a PC efektov je na zváženie. Iste, môžem vo folku z niečoho trošku použiť na "dokreslenie" dojmu z piesne, ale nezakladala by som na tom. Elektrické bicie myslím do folku vôbec nepatria, a ani do hudby celkovo, lebo hudba je krásna taká aká je, čiže "živá rytmika" hoci s chybami môže na mňa spraviť lepší prirodzenejší dojem, ako vyumelkovaná električka. Čiže beriem, ale len do určitej miery a treba vedieť kde, čo, a kedy použiť.

2) Štýl? no snád' folk, v užšom zaradení "môj folk" :o) bližšie to už akosi neviem...

Jana Kudelova - pesnickarka

1) Myslím, že ve folkové hudbě šlo vždycky o kompletní spojení hudby a textů a jaké prostředky se k tomu používají je pouze věcí hudebníků. Řekl bych, že máme štěstí, že je u nás folkové

publikum dost inteligentní a z vlastní zkušenosti vím, že dnes již dokáže přijmout téměř jakýkoliv hudební nástroj. Dnes dokonce i na trampských přehlídkách hrají kapely s bicími (i elektronickými) a kromě pár ortodoxů se nad tím již nikdo nepozastavuje.

2) Co se týče naší kapely Vomiště, pohybujeme se na pomezí folku a folk-rocku, ale raději se označujeme za folk-rockovou kapelu, právě díky bicím. Přeji kapelám, které se budou letos účastnit různých konkurzů, aby se jim dařilo co nejlépe.

Honza Mirovský & Vomiště

1) Já si myslím, že v dnešní době se dá těžko něco limitovat, ale jsem takového názoru : pokud zmíněné takovéto nástrojové obsazení lahodí posluchačovu uchu tak proč ne. Pevně však věřím, že kytara navždy zůstane kytarou a folková hudba, s tím co k ní patří, nikdy nepodlehne megavládě počítačového světa.

2) S tím jsme měli ze začátku (a vlastně stále máme) problém, ale dnes bych odpověděl na zmíněný dotaz takto: uslyšíte folkové písně a balady s nejen s historickou tematikou. Ginevra je proto také nazývána pseudohistorickou skupinou. Podpásovkou však je, když i po dlouhé debatě s pořadatelem o našem hudebním zaměření, uvidíme na našich plakátech znění : dnes od 20.00 hodin , koncert středověké skupiny Gine r va.
Snad se s těmito odpovědi spokojíte.

Mějte se fajn, zdraví Vašek a GINEVRA

1) Členění hudby do žánrů, podžánrů a jiných škatulek pro mě představuje jen pomůcku k dorozumění. Je to otázka dohody. Každý si to zařazuje podle svého pocitu. Je-li pro někoho nějaký žánr charakterizovaný nástrojovým obsazením, prosím. Horší je, když někdo z důvodu nástrojového obsazení nějakou hudbu přijímá nebo odmítá či ztrácuje. Smyslem hraní i naslouchání je nějaký prožitek a ten se dostavuje při poctivě sestavené a provedené hudbě jakéhokoli žánru, za použití jakýchkoli nástrojů. Má-li někdo rád folk, asi si ho umí sám nějak definovat, ale určitě neudělá špatně, když se bude rozhlížet i v jiných oblastech, jistě najde i tam to, co ho na folku blaží, rozšíří si obzory a určitě dřív nebo později dospěje k tomu, že je to fuk,

jestli se jedná o folk nebo něco jiného.

2) S charakterizováním stylu Nohabandu mám věčné potíže. Myslím, že jsme kapela průřezová. S folkem by nás mohla spojovat určitá melodičnost, zpěvnost, snaha o sdělné texty (a taky možná tradice - s O. Janotou jsme kdysi začínali, jako folkové duo), s blues některé postupy v některých písničkách, s rockem záliba v expresivním, tvrdším provedení, možná i snaha o zdůraznění rytmičnosti některých skladbiček... a tak bychom asi mohli pokračovat dál, opravdu nevím, jsem bezradný.

Vám ve FOLKtimu však přeju co největší jasno, pohodu a úspěšnost

Jakub Noha